Ч. 155. Пятниця 24 (11) липня 1908. Рік XVIII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостьвах на провинциї:

на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

До ситуациї. — З'їзд бар. Еренталя з румуньским президентом міністрів. — Події в Туреччині.

У Відни відбула ся вчера рада міністрів, а предметом нарад було скликане соймів краєвих. Постановлено скликати сойми з початком другої половини вересня. Час нарад поодиноких соймів буде зависіти від соймів краєвих, однако наради соймів не будуть довше тревати як до 31 жовтня.

„N. fr. Presse" подає поголоску о можливости замкненя теперішної сесиї зараз перед розпочатєм нарад парляменту в осени. Єсть то лиш формальність, бо правительству розходить ся о опорожнене дневного порядку. В такім бо случаю всі інтерпеляциї, а перед усім численні внесеня зійшли би з дневного порядку нарад палати послів.

В палаті панів вели ся вчера наради над законом о зниженю податку від цукру. По промовах ґр. Туна і др. Мадейского, котрі заявили ся против зниженя оплати, відкинула закон. З черги ухвалила палата кілько поменших законів і засідане закрито. Реченець слідуючого буде поданий письменно.

Як звістно, румуньский президент міністрів Стурдза, вибравши ся до Карльсбаду, поступив до бар. Еренталя, котрий приймив его в своїй віллі, Лямпрехт. З приїздом Стурдзи розпочав ся цілий ряд дипльоматичних стріч, які мають відбути ся сего року на австрийскій териториї. Конференция Стурдзи з бар. Еренталем тревала дуже довго. Чим она покінчила ся, того очивидно не можна на певно сказати, але здасть ся, що на ній обговорювано дві справи, а іменно: балканьске питане і торговельні зносини Румунії з Австриєю. Румунія, хоч не єсть державою балканьскою, дуже заінтересована розвитком македоньскої справи, бо в Македонії живе чимало Куцоволохів, побратимів Волохів. В послідних часах відносини між Константинополем а Букарештом значно поліпшили ся, о стілько що Порта звертає увагу на куцоволоскі справи. Через те добачує Румунія свій інтерес в захованю теперішної позиції Туреччині. Впрочім треба згадати, що політика Румунії на Балкані ішла все рівнобіжно з австрийскою. Послідні зміни в політиці Росиї на Балкані, яка почала укладати новий проєкт реформи для Македонії вже не на спілку з Віднем але Льондоном, повели за собою конечність устного порозуміня австро-угорского міністра заграничних справ з румуньским президентом міністрів.

Та не тільки міжнародною політикою займали ся оба дипльомати, они обговорили ще й одну важну справу економічну а то віднову торговельного договору між Австриєю і Румунією. Через торговельні переговори з Угорщиною і Сербією годі було Австриї приступити швидше до полагодженя сего питаня. Румунію, що вела колись з Австриєю митову борбу, вяже від 1894 р. з нашою державою договор, що обнимає найбільші увзгляднення. Та тепер ходить о те, щоби між обома державами завести постійний торговельний трактат, який би заключував при тім деякі зміни теперішних відносин. Румунія, як аґрарна країна, добиває ся полекші для ввозу свого збіжа в границі Австриї а передовсім знесення істнуючої до тепер заборони ввоженя румуньскої худоби. Против сего будуть, звичайно, аґітувати австрийскі аґрариї, але не треба забувати, що отворене австрийскої границі для румуньского товару радо повитало би міське населене і всі ті, хто не ховає товару на продаж. Впрочім румуньский товар через недавну митову війну єсть так здесяткований, що не може творити небезпечности для австрийского рільництва. З пільги в тій справі готова Румунія признати спеціяльні полекші для австрийского промислу.

2)

Ідіоти.

(З анґлійского — Осипа Конрада).

(Дальше).

На переді весільної дружини виспівувала скрипка острими тонами, бас гудів і бурмотів, а музиканти ступали також сьвяточно і при кождім кроці підносили високо тяжкі деревляні черевики. Так ішла дружина, хитаючись, вузкими уличками, на сонци і в тіни, поміж поля та плоти і полохала пташки, що розлітали ся хмарами на обі сторони. На подвірю Бакадів чорний похід стовпив ся в гурму мужчин і женщин, що серед окликів радости і привітів стали тиснути ся до хати.

Місяцями згадували весільне приняте; був се величавий пир в саді. Ще на другий день по полудни находили статочних і заможних господарів, як спали в ровах. Ціле село брало участь в щастю Жана-Пера. Однак він сам був тверезий, держав ся з лагідною жінкою осторонь і велів зі всіми подяками та ознаками пошани звертати ся до батька й матери. Та вже на другий день взяв сильною рукою за керму і обоє старі чули, як тінь — вістунка гробу — спустила ся на них. Сьвіт належить до молодости.

Місця було досить дома, коли вродили ся близията, бо мати Жан-Пера перенесла ся на вічний спочинок під тяжкий камінь на кладовищи в Плюмарі. Перший раз від весіля сина покинув старий Бакаду своє місце під печию і забутий юрбою женщин, що вештали ся в кухни, пішов до пустого хліва, потрясаючи сумно сивим волосєм.

Внуки добра річ, але він хотів би на обід щось попоїсти. Коли показали єму дітий, глянув на них бездушним зором і пробурмотів щось, як: „за богато"... Чи сказав — за богато щастя, чи лише мав на гадці число своїх потомків, годі знати. Дивив ся огірчений, о скілько его старече, костисте лице взагалі могло щось виразити. І цілими днями опісля можна було видіти его, майже в кождій порі, як звісивши голову на коліна та з люлькою в беззубім роті, сидів в брамі понурий, мало-що не лютий. Балакаючи раз із сином, вказав на внуків:

— Будуть дерти ся о ґрунт.

— Не журіть ся тим, батьку — відповів Жан-Пер коротко і згорблений пішов дальше, тягнучи за собою уперту корову на посторонку через плечі.

Був щасливий а его жінка Зузанна також. Бачили вже в уяві, як їх хлопці підростають до праці та до помочи в господарстві. В чотирнайцятім році житя будуть вже до чогось здалі, а пізнійше — і Жан-Пер уявляв собі, як два великі сини ступають на ниві від одної скиби до другої і відбирають улюбленій, родючій земли єї плоди.

І Зузанна чула ся щасливою. Не могла стерпіти, коли говорено про неї як про нещасливу женщину, а тепер, коли в неї вже діти, ніхто не міг єї так назвати. Вже то она і єї чоловік бачили трохи сьвіта; він в часі войскової служби, она живучи з одною бретоньскою родиною цілий рік в Парижи. Довше не могла видержати, бо тужно їй було за горбковатою, зеленою, голими скалами і пісковатими лавами попериваною країною, де она вродила ся. Міркувала навіть над тим, чи би один з хлопців не міг стати сьвящеником, однак не зрадила ся зі своєю думкою перед чоловіком, що був завзятим републиканином.

Хрестини були торжественною подією. Ціла громада була при ній, бо Бакади, богаті і впливові люди, не жахали ся від часу до часу навіть більшого видатку. Дідуньо мав новий кабат.

Минуло кілька місяців. Одного вечера, коли кухню вже заметено і зачинено двері, Жан-Пер поглянув на колиску.

— Що таке з тими дітьми? — спитав жінку.

Спокійно вимовлені слова видали ся її немов знаком нещастя, бо відповіла голосним зойком, який певно було чути аж коло карника на другім боці подвіря. Бо свині (а Бокади мали найкращі свині в околиці) заворушили ся і зарохкали неспокійно серед ночи. Жан-Пер їв поволи свій хліб з маслом дальше і держачи паруючу миску юшки під бородою, глядів бездушними очима на стіну.

Вернув ся пізно з ярмарку, де — не перший раз — чув, як за его плечима люди шемрали. В часі повороту вбили си в его тямку слова глубоко. Оба дуриноваті!... Не здадуть ся

який має в Румунії значний збут. Се було би важне особливо для австрийских виробів ткацьких.

В розмові з кореспондентом „Polit. Korresp.“ президент міністрів Стурдза висказав погляд, що нема причини до некористного осуджуваня загальної ситуациї політичної. В прасї деяких країв проявляє ся вправдї занепокоєнє, однако в міністерствах справ заграничних того занепокоєня зовсїм нема. Що до реформ в Македониї гадає Стурдза, що можуть они здїйснити ся лише на основі проґрами з Мірцштеґ і він пересьвідчений, що анґлїйско-росийска проґрама перемінить ся вкінци на австрийско-росийску.

Як голосять найновійші вісти з Туреччини, войска султаньскі в Малій Азиї, на котрі турецке правительство найбільше числило, що виступлять против молодотурецких ворохобників, завели покладані в них надії, заявивши ся за Молодотурками. Коли би ті вісти потвердили ся, то султан не буде мати взагалї ніяких войск до розпорядимости і не буде міг придавити руху молодотурецкого, котрий чим раз більше скріпляє ся і обіймає чим раз ширші круги, як між турецким населенєм так і між християньским. За тим рухом заявили ся вже Альбанцї і Вірмени а також македоньскі Болгари і Серби. Коли би рух молодотурецкий побідив, то в Туреччинї може настав би спокій, бо Молодотурки хотять надання конституциї на европейский лад і рівноправности всїх народів живучих в Туреччинї. Конституция була би для Туреччини ще й длятого спасенною, що з заведенєм єї відпала би причина для всїх „прихильних“ їй европейских держав вмішувати ся в турецкі справи і вносити, кожда на свою руку, заколоти і інтриґи до того нещастного краю. Поки що положенє ще не вияснене і не знати, на що рішить ся султан. Нинїшнї телеґрами доносять о масових арештованях Вірмен, особливо дївчат богатих вірменьских родин під закидом, що аґітують за молодотурецким рухом.

Новинки.

Львів, дня 23-го липня 1908.

— Іменованя. II. Міністер віроісповідань і просьвіти іменував ад'юнкта концептового Виділу краєвого дра Зб. Паздра членом іспитової комісиї відділу політичного на університетї у Львові.

— Для гончарів. Краєва гончарска школа в Коломиї звіщає, що шкільний рік зачинає ся в нїй дня 1 вересня с. р. Услівя принятя такі: укінчений 13 рік житя і фізичне удїбненє до ремісничого званя, та укінчена народна школа з добрим поступом. Поданя, заосмотрені в метрику і послїдне сьвідоцтво шкільне, треба адресувати до дирекциї краєвої гончарскої школи в Коломиї. При школї находить ся також інтернат, в котрім убогі замісцеві ученики одержують за невеликою оплатою цїле удержанє; принятий до інтернату повинен мати власну постїль. — До сего треба додати, що фахове гончарство має в ріжних сторонах краю гарні условини і може дуже добре стояти. Тілько біда, що у нас нема добрих гончарів. Наші люди ведуть роботу звичайно так, як оно від давна в певній місцевости веде ся. Розуміє ся, що така робота не може при нинїшнім поступі нїкого вдоволяти і не приносить богато хісна. За те поступовий промисл має великий попит і дає красний дохід.

— В справі вступних іспитів до середних шкіл пишуть: Доси утер ся був по середних школах звичай, що учєникови, котрий перепав при вступнім іспитї до I кл., не вільно було того самого року здавати ще раз той самий іспит в иншій ґімназиї. Аж перед кількома днями приґадала Рада шкільна дирекциям розпорядженє Міністерства просьвіти з р. 1886, що не вільно повтаряти іспиту лиш в ґімназиях з тим самим викладовим язиком, а в инших вільно. Отже хто перепав перед феріями в польскій або нїмецкій ґімназиї, може по феріях здавати іспит в рускій ґімназиї і назідворот.

— Дрібні вісти. Міністерство віроісповідань позволило на утворенє нової римо-кат. парохії в Йодлівцї з дочерними Свібодна і Воля репчиньска котрі то місцевости мають бути відлучені від парохії в Порохняку. — В однім з возів електричного трамваю у Львові дістала передвчера на пристанку коло віденьскої каварнї нападу божевільства зарібниця з Замарстинова Брон. Рисьовска. Полїциї ледве з трудом удало ся нещастну відставити до комісарияту II дільницї. — Зелїзничий робітник Дмитро Яривий привів передвчера на полїцийну інспекцию 9-лїтного Йос. Крука, селяньского хлопця з Мшани, котрого привів до Львова, аби віддати его тут до служби, селянин з Мшани Бариш. Однако у Львові Бариш покинув хлопця на улици, а сам щез. Полїция віддала хлопця в опіку комісариятови II дільницї. — Пошесть тифу ширить ся в застрашаючий спосіб в Станївцях на Буковинї. В кількох послїдних днях померло 16 осіб. — Околицю Праги навістив сими днями хмаролом і наробив великої шкоди. Так само в купелевій місцевости Франценсбад буря і хмаролом наробили великих шкід. — В ріці Буці — як доносять з Камінки струмилової — утопив ся оногди вечером вояк стоячого там залогою 9 п. драґонів, Пилип Сандуляк. — З Рави доносять: Селянин Іван Бишко з Петреби був оногди на відпустї в Белзци і випив там тілько горівки, що помер в наслїдок затроєня алькоголем.

— Репертуар руско-народного театру в Кутах. Саля Цукермана. Початок о 7 вечером. Лише 4 вистави.

В суботу дня 25 с. м. „Барон циганів“, оперета в 3 діях Стравса.

В недїлю 26 с. м. „Запорожець за Дунаєм“, оперета народна Артемовского і „Вечерницї“ твір музичний Нїщиньского.

— Смерть під колесами поїзду. На стациї Букачівцї переїхав сими днями товаровий поїзд, їдучий зі Львова до Станиславова, молоду служницю, незвісти го назвиска. Погибла она на місци. Здогадують ся, що та дївчина допустила ся самоубийства.

— Убиті громом. З Жовкви пишуть: Оногди в часї бурі, яка перетягнула над Жовквою і околицею, убив грім на улици 11-лїтного Озию Лїхтера, а в сусїднїй громадї Воля висоцкій селянина Гриця Завадку і его дочку Софію, котрі схоронили ся перед дощем під полукіпком.

— Нещастна пригода. На львівскім головнім двірци переїхали передвчера пополудни на смерть товарові вози зелїзничого урядника Волод. Белтовского в хвили, коли переходив до варстатів півперек шин. Причиною нещастної пригоди була власна неосторожність Белтовского.

† Помер Михайло Іванець, ревідент тов—я взаїмного кредиту „Днїстер“ у Львові, дня 22 с. м., в 36-ім роцї житя.

— Траґічна пригода стала ся оногди на кольонії Щирця. До учителя п. Тибінки приїхав на вакациї его брат, ученик V. кляси ґімназ. зі Львова і один з его товаришів, котрий приніз зі собою револьвер. Ученик виліз на черешню і рвав ягоди. Про се не знав его брат, що вийшов з другим учеником перед хату і хотячи спробувати револьвер, вистрілив в гору в сторону черешнї. Куля поцїлила хлопця на черешни в околици серця. Нещасний мав ще на стілько сили, що зліз з дерева і по кількох минутах помер. Можна собі уявити розпуку старшого брата, що нехотячи застрілив молодшого брата.

— Градові тучі в Галичинї. Градова туча, що в місяци червни перелетїла над Поділєм, була лише невинним жартом природи в порівнаню з градобитями і тучами, що шалїли над Галичиною в днях від 14 до 17 і 18 с. м.

Буря почала ся з західної Галичини від Ряшева, Ланьцута, Ярослава, Радимна, опісля через Хирів, Самбір, Перемишль перекинула ся в один бік на Сянік і Березів, та в другий на всхід через Заліщики і Борщів звернула ся аж на Броди. Ся величезна полоса землї, представляє тепер один вид знищеня і руїни. Очевидно не всюди знищенє досягнуло рівної висоти. Всюди оно є значне і діймаюче, але подекуди робить вражінє повного знищеня селяньскої екзистенциї. Найбільше дїткнені повіти перемиский і добромильский. Нижанковичі, Молодовичі, Германовичі, Малеховичі, Жу-

---

до нічого!... Га, може бути. Треба зараз пересьвідчити ся. Спитав жінку. І отсе була єї відповідь. Відчув єї немов удар в груди, але сказав лише:

— Піди, принеси менї яблочника. Хочу пити.

Жінка взяла порожний збанок і вийшла тихо. Тодї він підвів ся, взяв сьвічку і підійшов поволи до колиски. Хлопцї спали. Подивив ся на них з боку, скінчив жувати кусник хлїба і вернувши тяжким кроком на своє місце, сїв перед мискою. Не підвів очий, коли війшла назад жінка, проковтнув лише тихо кілька ложок юшки і сказав байдужним голосом:

— Як сплять, виглядають так як дїти инших людий.

Тодї жінка сїла на лавку і вибухла здавленим плачем, що потрясав цїлим єї тїлом. Не годна була добути із себе одного слова. Він скінчив вечеряти і сидів дальше на кріслї, задивившись в темні смуги на повалї. Сьвічка блимала червонавою полуминию і випускала тонкі нитки диму у воздух. Відблиск слабого сьвітла спочивав на его твердій, огорілій від сонця шиї; запалі лиця подобали на темні плями. Виглядав сумно, начеб змагав ся з болїсними гадками. Задумчиво промовив:

— Треба зачекати... спитати людий... Не плач... всї такі не будуть... певно нї! Ходи, вже пора спати!

Коли вродила ся трета дитина, також хлопець, в Жана-Пера вступила радісна надія. Его губи звузили ся і стиснули ся сильнїйше, немов з тревоги, щоби земля, яку управляв, не почула голосу надії, що шептав в его души. Слїдив пильно дитину; тяжко стукали деревляні черевики на камінній долівцї, коли підходив до колиски і споглядав з виразом байдужности, питомим селяньскій вдачи. Ті люди, повільні в словах і поглядах, не зраджують подібно як земля, яку управлюють, нїколи внутрішного настрою, так що по них, подібно як по земли, не пізнати, що в їх души: огонь, сила, таємна, страшна страсть, чи лише брила, плодовита, бездїльна, холодна і бездушна маса, що однаково радо видає цїлющі та убийчі ростини.

Мати слїдила иншим оком, підслухувала инакше дожидаючим ухом. Хоч угиналась при роботї, пораючись коло кухнї, щоби приладити пільним робітникам полуденок, в думках була занята колискою, сторожила коло неї днями і ночами, надїяла ся і попадала в розпуку.

І та дитина, подібно як двоє перших, не усьміхала ся, не живонїла, нїколи не простягала до неї рученят, не дивила ся нїколи з якимсь розуміньем у великих, чорних очах, що вміли бездушно глядїти в одну блискучу точку, але не робили надії, що зможуть поволи слїдкувати за проміннями сонця, які посувають ся понад землею. Довгі днї, коли мужчини робили на поли, проводила нещасна між своїми придуркуватими дїтьми а дитиним дїдуньом, що сидів на печи понурий та непорушний, гріючи собі ноги в теплім попелї. Слабий на умі старець мабуть здогадував ся, що з внуками щось не в порядку. Одинокий раз лише — ведений любовю чи може почутєм приналежности — спробував побавитись з маленьким. Підніс хлопчика з землї, клякнув язиком і почимчикував дрібненьким кроком, згорблений в двоє. Потім глянув сумними очима дитинї в лице і посадив єї легко назад на долівку. І знову сїв на своє місце, заложивши худі ноги, кивав ослабленим зором до пари, що добувала ся з горшка, і потонув в мрачній задумі.

(Дальше буде).

равиця, Болестрашиці, Бахів, Заболотці, Іскань знищені до повної руїни. Посіви змочені на мерву, так що навіть роду збіжа не можна розріжнити; ярина і картофлї понищені, бо град поломив бадилє, так що лиш оббиті качани сторчать над поораними бороздами. Садовина знищена. Не тільки доспіваючі овочі, але листє й галузє пообдирані й поломані, так що пнї виглядають наче серед зими. Град був так великий і з такою силою гнав ся до землї, що не тільки всї шиби в хатах потовк, але нищив навіть селяньскі стріхи, пробиваючи наскрізь сніпки соломи. Від граду погибла маса дробу і домашних зьвірят. Не брак також жертв в людях. В Кальварії пацлавскій згинуло від грому троє людий, з богато місцевости доносять про поодинокі жертви. — Про бурю в Старосамбірщині пишуть: Градова туча наробила великого знищеня в селах Грозьові, Мшанці, Плоскім, Галївці, Нанчівцї і ин. старосамбірского повіта дня 15 с. м. Град падав грубими брилами і місцями вигловк всї засїви так, що де вперед красна нива зеленїла ся, лишило ся лиш болото або чорна земля. В повени утопило ся в Мшанци кілька штук худоби. Люди з розпуки руки ломили, дивлячи ся на знищену свою працю, а перед їх очима стануло марево голоду. Тамтого року дуже мало зібрали і тепер більша часть людий голодує, а тут нове нещасте, новий голод зазирає бідним в очи. Громада Мшанець внесла просьбу на руки посла Олесницкого до державної ради о удїлене запомоги для потерпівших від градобитя. — В турчаньскім повітї, що лежить на полудне від старосамбірского, у филях повени погибла 4-лїтна дитина Єї тіло виловлено в Турці в ріці Яблінці і зложено в тамошній трупарни. — В Чернилові мазовецкім в тернопільскім повітї ударив грім підчас тої бурі в хату Матія Підкасаного, котрий стояв тоді в сїнех під комином. Грім упав крізь комин і попарив Підкасаного на цїлім тїлї з виїмком рук і обох боків. Хата очевидно згоріла. Підкасаного відвезено до шпиталю в Терноноли. — В чортківскім повітї зауважено підчас градової бурі з громами, яка перейшла понад Горошовою, Устєм епископским і Мільницею, в ночи дугу на хмарах, осьвітлених місяцем. Однак дуга була ясна, біла, без усїх красок дуги сонїшної. В залїщицкім повітї падав в четвер град величини курячих яєць і знищив засїви найбільше в селах Букачівка, Кошилївці, Хмелева, Цапівці. Все те лише недокладні донесеня про нещастє, яке навістило минулого тиждня Галичину. З многих повітів бракує зовсїм донесень, які дали би повний образ катастрофи. Страти очивидно величезні, так що годї хоч би приблизно подати їх висоту. Прибільшає їх ще обставина, майже всюди, де земля горбковата, вода спливаючи в доли, позносила з собою урожайну верхну верству, лишаючи по собі шутер або глину. В околицях, куди пливуть гірскі потоки і ріки, особливо у вехідній Галичині, прилучають ся до нещастя ще й повені, та з прибережних віль забирають навіть останки, лишені градом і вихром.

— **Пчоли причиною катастрофи.** Незвичайну, в своїм роді катастрофу спричинили пчоли в селї Озерянцї, зборівского повіта. Серед того села, при дорозї, що веде до Зборова, знаходить ся велике пасовиско, коло котрого з обох боків стоять хати а поміж ними в городах аж пять пасік недалеко одна від другої. Більша часть тих пасік, з котрих деякі мають і до 300 пнїв, стоять на горбі по однім боцї згаданого пасовиска. В суботу рано, дня 18 с. м., коли на пасовиску пасло ся кільканайцятеро коний, пустились пчоли із сусїдних пасік за поживою всї в одну сторону на поля за пасовиском, де знаходять ся гречки в повнім розцьвітї. Пчоли летїли такою густою масою, що утворили нїби хмару, котра закрила пасовиско, а що летїли низько, то били собою об конї, котрі обганяючись хвостами так їх роздразнили, що они почали жалити. В однїй хвили величезна маса пчіл впала на конї, котрі почали як скажені кидати собою, не могучи добре втікати, бо були попутані. То добачив якийсь паробок, котрий загорнувшись добре у верету і запаливши скрутїль соломи, побіг до коний та порозтинав їм пута, але мусїв зараз сам втікати, бо пчоли кинули ся і на него та й его сильно покусали. Декотрі конї пустились тоді втікати з пасовиска, а деякі знов зачали перевертали ся і товчи собою об землю, чим ще більше роздразнювали пчоли; ще инші з переструху і болю стояли мов закаменїлі. Так покусали пчоли двайцятеро коний, з котрих 4, власність господарів Луки Іванини і Микити Дороша згинули на місци. Дальших 4 конї, власність господарів Семка Семираза і Максима Кацапея, покусані страшно, мучили ся ще кілька днів. Прочих дванайцять було лиш легко покусаних.

Та не конець на тім. Розлючені пчоли кинулись ще й на гуси, які були на пасовиску, та почали і їх жалити, та кидали ся навіть на воробцїв, що случайно туди перелїтали. Люди видїли, як воробцї втікали перед пчолами і ховали ся попід стріхи. З пожалених гусий згинуло 8 штук. Недосить того; пчоли покусали ще двоє дїтий і одну жінку а один чоловік, легко пожалений, ледви що міг втечи і сховати ся в порожній печи в недалекій цегольни. Роз'ярені пчели навіть аж туди гнали ся за ним. Покусані зьвірята страшно виглядали. Конї, що погибли, зігнало як гори; писок, нїздря і цїла голова понапухали страшенно а на цїлім тїлї були ґузи один коло другого, котрі місцями зливаючись разом, творили опухлини величини великого бохонця хлїба або знов тягнули ся мов грубезні басамани. Люди ратували конї в той спосіб, що зливали їх водою або вкривали мокрими плахтами. Аж коли хтось в місцевій читальни „Просьвіти" вичитав, що напухлину від укушеня пчіл найлїпша амонякова вода, поїхав один з господарів до міста та привіз тої води і так відратовано ще деякі конї. Пошкодовані ходили з жалобою до староства в Зборові, жадаючи, щоби заказано держати пасїки в місцях, де пчоли можуть бути небезпечні для здоровля і житя людий і зьвірят. Староство відослало пошкодованих з їх претенсиями на дорогу судову. Пчоли ще через два дні пізнїйше летїли в такій масї через пасовиско, що люди бояли ся випускати на него товарину та й самим туди переходити.

Телеґрами.

Відень 22 липня. „Neue fr. Presse" оголошує проґраму приїзду короля Едварда VII. до Ішль.

Париж 23 липня. В справі з'їзду цїсаря Вільгельма з королем Едвардом VII. доносять „Lokal-Anzeiger", що той з'їзд відбуде ся дня 11 серпня. Однако з другої сторони заперечують рішучо, немов би взагалї з'їзд цїсаря Вільгельма з анґлїйским королем мав відбути ся сего лїта.

Берлин 23 липня. З Софії доносять, що в Смирні 500 резервістів відмовило послуху, не хотячи виступити против молодотурків.

Копенгаґа 23 липня. Президент Фаллїєр по сердечнім пращаню з королївскою родиною від'їхав до Штокгольму.

Кольонїя 23 липня. Köln. Ztg. доносить, що 3000 Альбанцїв жде на відповідь жадань пересланих до Константинополя Альбанцї підпирають молодотурецкий рух.

Петербург 23 липня. Новий сойм фінляндский буде відкритий дня 1 серпня с. р.

Льондон 23 липня. Помер тут вчера льорд Рандольф Кремер, член парляменту і творець міжпарляментарної лїґи мирової.

Льондон 23 липня. Тутешнї часописи доносять о приловленю кількох нїмецких шпиґунів в часї вправ анґлїйскої фльоти.

Курс львівский.

Дня 23-го липня 1908.	Платять К с	Жадають К с
I. Акциї за штуку.		
Банку гіпот. гал. по 200 зр. . . .	567·—	577·—
Банку гал. для торгов. по 200 зр.	410 —	420 —
Зелїз. Львів-Чернів.-Яси	562·—	568 —
Акциї фабр. Липиньского в Сяноку.	350·—	400·—
II. Листи заставні за 100 зр.		
Банку гіпот. 5% преміов.	110·30	111·—
Банку гіпот 4½%	99·30	100·—
4½% листи застав. Банку краєв.	100·—	100 70
4% листи застав. Банку краєв. .	94 50	95·20
Листи застав. Тов. кред. 4% . . .	97·—	— —
" " 4% льос. в 41½ лїт.	96·50	— —
" " 4% льос. в 56 лїт.	94·20	94 90
III. Облїґи за 100 зр.		
Пропінацийні гал.	98·20	98 90
Облїґи ком. Банку кр. 5% II. ем.	—·—	— —
" " " " 4½% . .	100·—	100 70
Зелїз. льокаль. " 4% по 200 кор.	94·50	95 20
Позичка краєв. з 1873 р. по 6%	—·—	— —
" " 4% по 200 кор.	95 60	96 30
" м. Львова 4% по 200 кор.	94·30	95 —
IV. Льоси.		
Міста Кракова	110·—	120 —
Австрийскі черв. хреста (Курс віденьский) . .	50·40	54 40
Угорскі черв. хреста (Курс віденьский) . .	25·40	27 40
Італїянь. черв. хр. 25 фр. (Курс віденьский) . .	—·—	—·—
Архік. Рудольфа 20 кор. (Курс віденьский) . .	67·50	71 50
Базиліка 10 кор. (Курс віденьский) . .	19·40	21·40
Joszif 4 кор. (Курс віденьский) . .	8·25	9·50
Сербскі табакові 10 фр. (Курс віденьский) . .	9·50	11·—
V. Монети.		
Дукат цїсарский	11·35	11·38
Рубель паперовий	2·51	2·53
100 марок нїмецких	117·52	117·72
Доляр американьский	4·80	5 —

Ч. В. 59. 419/908.

Розписанє оферт.

Видїл краєвий Королївства Галичини і Володимириї разом з Великим Княжеством Краківским, яко концесионар нормальношляхової зелїзницї льокальної зі Львова до Стоянова наміряє роздати в дорозї публичної лїцитациї на основі писемних оферт доставу дубових порогів в скількости 136.000 штук а також дубових підкладів під зворотницї о загальнім обємі 272 м³

Речинець вношеня оферт до дня 5-го серпня 1908, о год. 11 тої в полудне.

Близші постанови заключені суть в оповіщеню Ґазети львівскої.

У Львові дня 18. липня 1908.

За редакцию відповідає: **Адам Кроховеці**

ОГОЛОШЕНЯ.

Інсерати

до

„Народної Часописи“

і Gazet-и Lwowsko-ї

принимае

Аґенция

дневників

Ст. Соколовского

Львів, Пасаж

Гавсмана ч. 9.

Фірма Полісюк і Патрах зістала розвязана, а дальше під власною фірмою

Прошу отже П. Т. Відбирателів для помоеї фірми **Г. Патрах,** котра істнуе вже від достарчуваня своїм відбирателям.

я яко основатель того інтересу проваджу тойже

Г. ПАТРАХ.

критя запотребованя свого звернути ся до тойже 25 літ і старае ся все о найліпший товар для

Г. Патрах, Стрий, (Галичина), ул. Торгова.

За правдиві стрийскі коси з маркою „Січкарня“ ґарантую. Коси суть в тім роцї о много сильнїйше споряджені. — Коси не відповідаючі свому заданю відміняю.

Цїнники на жадане висилаю. — Висилка наступае відворотною почтою лише за готівкою або за послїплатою. — Порто оплачую сам і числю его при пачках 5 кільоґрамових 60 сот. При відборі 10 кіс нараз числю тілько половину порта. При відборі 20 кіс нараз наступае посилка цїлком вільна від порта. При відборі 10 кіс нараз додаю цїлком безплатно одну косу і оден камінець; при відборі 30 штук нараз додаю 4 коси і 4 камінцї цїлком дармо.

Коси в пачках почтових висилаю до урядів громадских і селян до всїх країв европейских і заморских.

— — **Кождому, хто купить мою косу, то буде зовсім така як ту описана.** — —

Кос достарчую в видній формі краевій і в довільних довгостях по слїдуючих цїнах:

Довгота цїлої коси цнт.	60	65	70	75	80	85	90	95	100	105	110	115
Цїна одної коси Кор.	1·80	1·90	2.—	2.10	2.20	2.30	2.40	2.60	2.80	3.—	3.20	3.40
На 5 клґр. іде штук	14	13	11	10	9	9	8	7	6	6	5	5

Мармурові брусики до остреня кос:

Довгість в цнтм.	18, 21, 22, 25	Подібні до мармуркових	32 сот.
Цїна одної штуки сотиків .	60, 70, 76, 80	Бабка з молотком	К 2.40 сот.

СТ. СОКОЛОВСКОГО

Головна аґенция дневників

у Львові, пасаж Гавсмана ч. 9,

принимае пренумерату і оголошеня до всїх дневників краевих і заграничних.

До „Народної Часописи“ і „Ґазети Львівскої“ може принимати оголошеня виключно лиш ся аґенция.

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).